

at sige, det selv samme Forhold, nemlig at No-
gen ødelægger eller beskadiger fremmed Ejen-
dom, hvad der svarer til Veien her. Det kan
ganske vist ogsaa betragtes som et Eiendoms-
indgreb, at man tværer saa nær ved Veien,
at Dyret kan naa ind paa den, men det er
dog tillige og vil væsentligst fremtræde som
en skadegjørende Handling, idet Dyret gjør
Skade paa Græs og det øvrige til Veien
hørende Terrain. Jeg har, som sagt, ikke no-
gen Bemyndigelse fra Udvalget til at tage For-
slaget om „forsættlig“ under Nr. 27 tilbage.
Udvalget foretrækker at lade Spørgsmaalet
derom undergive en ny Afstemning.

Jeg kommer dernæst til Ændringsforslaget
under Nr. 28, som allerede findes motiveret i
Udvalgsbetænkningen. Man tilsigter derved
at forebygge en saadan Anvendelse af Opta-
gelsesbestemmelsen i § 11, som kan antages
at ville gaa de Vedkommende for nær. Naar
en Lov er gennemgaaet af en Bei, som ikke
er indhegnet, og Loddens Eier har sine Area-
turer paa begge Sider af Veien, vil det, selv
med den allerbedste Bevogtning, dog ikke kunne
forebygges, at stundom et eller andet Dyr
kommer ind paa Veien, og Meningen skal da
ikke være den, at vedkommende Politi- eller
Veibetjent strax skal snappe et saadant Dyr.
Bestemmelsen herom i Forslaget under Nr.
28 kan vel have sine Betænkkeligheder, men
saaledes som det er affattet, idet det udtryk-
kelig fordrer, at Dyret skal være under behørig
Bevogtning, og idet det altsaa er accentueret,
at det skal være rent tilfældigt, at Dyret er
kommet ind paa Veien, har Udvalget troet nok at
kunne slutte sig til Forslaget og at kunne an-
befale det høie Thing ligeledes at gaa ind
derpaa. De Ændringsforslag, der af et
æret Medlem (Estrup) ere stillede dertil under
Nr. 10, 11 og 12, skal jeg naturligvis ikke
omtale nu.

Jeg skal derefter gaa over til Lovforslagets
§ 12. Det vil da først ses, at, efterat Æn-
dringsforslaget under Nr. 2 til § 2 er blevet
vedtaget, og efterat ligeledes Ændringsforslaget

under Nr. 12 til § 4 er vedtaget, er det
nødvendigt at give nogle yderligere processuelle
Bestemmelser i § 12. Dette er den første
Ændring, der vil foregaa, naar det af Udval-
get stillede Ændringsforslag under Nr. 29 vedtages.
— Men endvidere har Udvalget troet at maatte
foreslaa den Hovedændring, at Paatale af samtlige
de Forseelser, der efter den her foreslaaede Lov
blive Gjenstand for offentlig Paatale, kun skal
finde Sted, naar den Forurettede begjærer
det. At alle disse Sager vedkommende Mark- og
Veifred ere Politisager, er allerede den nu
gjældende Regel, idet det blev saaledes bestemt
ved Forordningen af 1794 § 50 og senere
ved Plakat af 13de September 1806 § 2.
At Udvalget derimod foreslaar, at Paatale kun
skal finde Sted, naar den Forurettede begjæ-
rer det, turde være i sund Samklang med de
Bestemmelser, der gjælde paa besægtede Om-
raader. Jeg skal saaledes med Hensyn til §
8 i Lovforslaget, nemlig den Handling at ind-
drive eller tvære Husdyr paa anden Mand's
Jorder eller at skaffe dem Afgang dertil ved
at aabne Led eller bryde Hege eller tvære dem
saa nær ved Naboens Jord, at de kunne naa
ind paa den, gjøre opmærksom paa, at Be-
stemmelsen er saa analog, som det vel kan
tænkes, med det i den almindelige Straffelovs
§ 235 angaaende undtagne Dyerier omtalte
Tilfælde, at man paa en anden Mand's Mark
borttager Frugter til umiddelbar Fortæring.
At man selv æder nogle af disse Frugter paa
Marken og at lade sine Dyr gjøre det er
vel saa analogt, som det er muligt. Den
Forsæelse, som omhandles i Lovforslagets § 9:
at løse anden Mand's tværede Husdyr eller at
aabne Jold osv. for dem, er jo væsentlig en
skadegjørende Handling, idet man paafører
den, hvis Dyr man behandler saaledes, et
Tab derved, at han saa kan komme til at
udrede Optagelsespenge, Skadeserstatning osv.
for dem; men skadegjørende Handlinger ere
jo nu ogsaa kun Gjenstand for offentlig Paatale
i visse Tilfælde, og navnlig lyder Fortsættelsen
af § 296 i almindelig Straffelov, som jeg